

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6C/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415200204
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4415200204.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci žalobcu: Majetkový Holding, a.s., so sídlom Bratislava, Prievozská 2/A, IČO: 35 823 364, zastúpená advokátom Mgr. Martinom Babčaníkom, so sídlom Bratislava, Prievozská 2/A, IČO: 42 126 487, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu škody v sume 13.368,73 eur spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu škody v sume 13.309,75 eur a úroky z omeškania vo výške 2,05 % ročne zo sumy 13.309,75 eur od 05.08.2014 do zaplatenia a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu o zaplatenie sumy 58,98 eur a o zaplatenie ušlého zisku vo výške 2,05 % ročne zo sumy 58,98 eur z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 07.01.2015 domáhal zaplatenia náhrady škody v sume 10.280,55 eur a ušlého zisku, ktorý predstavoval úroky z omeškania vo výške 2,05 % ročne zo sumy 10.280,55 eur od 05.08.2014 do zaplatenia a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že v exekučnom konaní pôvodne vedenom u súdneho exekútora JUDr. V. F. so sídlom Nové Zámky, ktorá je v súčasnosti vedená u súdneho exekútora JUDr. T. B., so sídlom Galanta, žalobca je oprávneným proti povinným T. U. a T. U., pričom súdny exekútor JUDr. V. F. túto exekúciu vykonával zrážkami z dôchodku uvedených povinných pričom od 14.1.2000 do 13.4.2003 z dôchodku povinného v 1 rade bolo zrazených a odvedených 1247,29 eur a v období od 14.1.2000 do 13.7.2010 z dôchodku povinnej v 2 rade bolo zrazených a odvedených 8731,10 eur a teda obom povinným v rámci uvedenej exekúcie bolo zrazených a odvedených 9.978,39 eur, pričom od 28.5.2005 t.j. odo dňa postúpenia pohľadávky do 13.7.2010 bolo celkom zrazených a odvedených 5.224,31 eur pričom okrem uvedených súm súdny exekútor JUDr. F. prijal dňa 13.5.2010 peňažné plnenie priamo od povinnej v 2. rade v sume 8.706,- eur, z toho sumu 2.700,- eur na úhradu trov exekúcie a sumu 6.006,- eur na úhradu časti pohľadávky.

2. V žalobe žalobca ďalej uviedol, že viackrát písomne aj telefonicky žiadal súdneho exekútora JUDr. F. o poskytnutie informácie o stave predmetného exekučného konania, napr. listami zo dňa 28.11.2007, 22.5.2008, 26.8.2008, pričom súdny exekútor na tieto listy reagoval listom zo dňa 10.9.2008, v ktorom

uviedol, že vo veci prebiehajú zrážky z dôchodku. Zároveň žalobca uviedol, že v období od 14.1.2000 do 13.7.2010 súdny exekútor JUDr. Vančík prijal sumu 18.684,39 eur, pričom súdny exekútor po 25.8.2005 uhradil žalobcovi 863,70 eur. Ďalej v žalobe uviedol, že dňa 14.8.2013 bolo žalobcovi doručené oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR (ďalej len MSSR) zo dňa 9.8.2013, v ktorom bolo okrem iného uvedené, že súdnemu exekútorovi JUDr. Emilovi F. boli dňa 22.1.2013 uložené disciplinárne opatrenie a to zbavenie výkonu funkcie pričom jeho zástupkyňou sa stala súdna exekútorka JUDr. Paula U., so sídlom v Leviciach. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 23.8.2010 vyzval súdneho exekútora JUDr. Vančíka o oznámenie špecifikácie trov exekučného konania ako i o úhradu zvyšku vymoženej sumy nad rámec trov exekúcie a keďže súdny exekútor nereagoval, navrhovateľ podal sťažnosť na Slovenskú komoru exekútorov, ktorá však podľa oznámenia MSSR 12.12.2011 oznámilo, že sťažnosť na súdneho exekútora JUDr. F. nebola vybavená. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 6.9.2013 súdnu exekútorku JUDr. Paulu U. žiadal o poskytnutie informácií a uvedená súdna exekútorka listom zo dňa 13.9.2013 oznámila, že JUDr. Emil F. zaslal exekučný spis na Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré spis prevzalo dňa 21.12.2011, čo sa aj potvrdilo listom Ministerstva spravodlivosti zo dňa 18.11.2013, pričom bolo uvedené, že minister spravodlivosti podal voči JUDr. F. návrh na začatie disciplinárneho konania.

3. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 26.11.2013 zaslal exekútorke JUDr. U. žiadosť o pokračovanie v exekučnom konaní, avšak od uvedenej súdnej exekútorke nebola poskytnutá žiadna informácia, pričom uvedené exekučné konanie v súčasnosti prebieha u súdneho exekútora JUDr. Jozefa B., ktorý listom zo dňa 18.9.2014 oznámil žalobcovi, že disponuje vymoženými finančnými prostriedkami od februára do augusta 2014 v sume 436,80 eur, ktoré boli následne poukázaní oprávnenému. Žalobca uviedol, že pôvodný súdny exekútor JUDr. F. neodovzdal exekútorke JUDr. U. ako ustanovenému náhradníkovi finančné prostriedky vymožené v predmetnom exekučnom konaní a tieto zrejme v priebehu exekúcie spreneveril, teda došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdneho exekútora JUDr. F., čím bola žalobcovi spôsobená škoda, keďže vymožené avšak bezprávne zadržané finančné prostriedky neposkytol v exekučnom konaní žalobcovi. Poukázal na ustanovenia, § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 a § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

4. Žalobca tiež uviedol, že v danom prípade je nepochybné, že súdny exekútor ktorý ako orgán verejnej moci, ktorý z poverenia súdu vykonáva exekúciu na vymoženie nárokov oprávnených osôb je povinný vymožené finančné prostriedky v priebehu exekučného konania držať oddelene od svojho majetku a môže s nimi nakladať iba v súlade s ustanoveniami zákona č. 233/1995 Z.z. pričom bolo preukázané, že súdny exekútor JUDr. F. vymožené finančné prostriedky neodovzdal ustanovenému náhradníkovi a teda aj v tomto smere sa dopustil nesprávneho úradného postupu. Zároveň uviedol, že je nepochybné, že v čase po účinnosti postúpenia exekučne vymáhané pohľadávky súdny exekútor JUDr. F. od povinných vymohol celkom sumu 13.930,31 eur a pri zohľadnení nároku súdneho exekútora na odmenu vo výške 20 % z vymoženej časti pohľadávky mal súdny exekútor poukázať oprávnenému na uspokojenie vymáhanej pohľadávky 11.144,25 eur, pričom poukázal len 863,70 eur, a teda žalobcovi ako oprávnenému vznikla škoda v sume 10.280,55 eur (11.144,25 - 863,70 eur = 10.280,55 eur), ktorá však mala byť navýšená o zrazené sumy z dôchodku povinnej v 2 rade od roku 2011 do 2013 ponížené o odmenu súdneho exekútora, pričom výšku tejto škody zatiaľ pre nedostatok informácií nemožno vyčísliť keďže žalobca vychádza z informácií o vymožených finančných prostriedkoch do roku 2010.

5. V žalobe žalobca požadoval aby konajúci súd v rámci dokazovania vyzval Sociálnu poisťovňu aby poskytla informáciu o výške zrážok z dôchodku povinnej v 2. rade, ktoré sa uskutočnili od 1.8.2010 do 28.1.2013, ktoré boli uhradené na účet súdneho exekútora v rámci exekúcie. Keďže súdny exekútor JUDr. F. vymožené finančné prostriedky neodovzdal ustanoveným náhradníkom, nedošlo k uspokojeniu pohľadávky oprávneného, t.j. žalobcu a to nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora JUDr. F., a teda došlo ku škode, za ktorú zodpovedá žalovaný podľa § 4 ods. 1 písmeno a) zákona č. 514/2003 Z.z.

6. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že v súlade s ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. písomne požiadal dňa 3.1.2014 Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán konajúci v mene štátu podľa § 4 ods. 1 písmeno a) zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekútora JUDr. Emila F. v exekučnom konaní EX226/92, pričom MSSR odpovedalo listom zo dňa 29.7.2014, v ktorom bolo uvedené, že žiadosť žalobcu bola predbežne prerokovaná ale nebolo jej vyhovieť s odôvodnením, že neboli splnené predpoklady na vznik nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., pričom nebolo zdôvodnené, ktorá zo zákonných podmienok na vznik nároku na náhradu škody nebola splnená, a preto žalobca toto

stanovisko MSSR považuje za nepreskúmateľné pre nedostatok riadneho odôvodnenia. Napokon žalobca v žalobe uviedol, že požaduje aj ušlý zisk, t.j. úrokové príslušenstvo, ktoré mohol žalobca získať uložením finančných prostriedkov v banke ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany súdneho exekútora, pričom vychádzajúc z priemerných úrokových sadzieb vkladov v bankách za mesiac júl 2014 zverejnených Národnou bankou Slovenska mohol žalobca pri uložení finančných prostriedkov na dobu od 1 - 2 rokov v banke získať úrok 2,05 % ročne. Preto žalobca požaduje uvedený úrok vo výške 2,05 % ročne a to dňom nasledujúcim po doručení oznámenia MSSR, ktorým nebolo vyhovené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

7. K žalobe žalobca pripojil exekučný príkaz JUDr. Emila F. zo dňa 4.11.1999, oznámenie Sociálnej poisťovne Ústredie zo dňa 21.7.2010, ktorým bolo oznámené povinnej v 2. rade aké zrážky z jej dôchodku boli vykonané, príjmové doklady súdneho exekútora JUDr. F., ktoré potvrdzujú prevzatie sumy 2.700,- eur ako trov exekúcie a úhradu sumy 6.006,- eur na úhradu pohľadávky, žiadosť žalobcu o poskytnutie informácií zo dňa 26.8.2008 adresovanú exekútorovi JUDr. F., oznámenie súdneho exekútora o stav exekúcie zo dňa 10.9.2008, žiadosť žalobcu adresovanú súdnemu exekútorovi JUDr. F. zo dňa 3.10.2008 ohľadne oznámenia aktuálneho zostatku pohľadávky oprávneného, odpoveď MSSR zo dňa 9.8.2013, ktorým sa oznamuje výsledok prešetrenia sťažnosti žalobcu na súdneho exekútora JUDr. F., výzvu žalobcu zo dňa 23.8.2010 adresovanú súdnemu exekútorovi JUDr. F., ktorým ho žiada o úhradu zvyšku vymoženej sumy, sťažnosť žalobcu na súdneho exekútora JUDr. F. zo dňa 20.10.2010 adresovanú Slovenskej komore exekútorov a zo dňa 26.4.2011, oznámenie MS SR zo dňa 9.8.2013, ktorým oznamuje výsledok šetrenia sťažnosti na súdneho exekútora JUDr. F., oznámenie súdnej exekútky JUDr. Pauly U. zo dňa 13.9.2013, z ktorej vyplýva, že spis V bol zaslaný MSSR, žiadosť žalobcu zo dňa 26.11.2013 o pokračovanie v konaní adresovanú exekútorke JUDr. U., žiadosť žalobcu zo dňa 26.8.2014 adresovanú súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi B., Galanta, ktorým žiada poskytnúť informácie o stave exekučného konania a o pokračovanie v exekučnom konaní, odpoveď JUDr. B. zo dňa 5.9.2014, vyjadrenie Sociálnej poisťovne zo dňa 11.9.2014, ktorým sa oznamuje, že požadované údaje o vykonávaní zrážok z dôchodku povinnej sa nemôže poskytnúť, žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 3.1.2014, oznámenie MSSR zo dňa 29.7.2014 o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, prehľad priemerných úrokových sadzieb v roku 2014, výpis z obchodného registra žalobcu.

8. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 25.2.2015, v ktorom uviedol, že žiada aby vec bola prikázaná Okresnému súdu Bratislava III z dôvodu vhodnosti vzhľadom na vzdialenosť Okresného súdu Nové Zámky od Bratislavy kde má sídlo MSSR. V uvedenom vyjadrení žalovaný uviedol, že ak oprávnený ako účastník exekučného konania nie je uspokojený, má oprávnený právo na ujmu na jeho majetku avšak až po skončení exekučného konania kedy je možné konštatovať vznik ujmy ako aj zisťovať príčiny jej vzniku teda či k neuspokojeniu oprávneného došlo z objektívnych dôvodov alebo bola ujma spôsobená výlučne konaním exekútora, ktorý od povinného vymohol plnenie, ktoré je predmetom exekúcie avšak oprávnený i napriek tomu nebol uspokojený v plnej výške. Poukázal na to, že predmetné exekučné konanie, ktoré je v súčasnosti vedené u súdneho exekútora JUDr. B. nie je ukončené a teda nemožno za súčasného stavu veci konštatovať vznik škody a žalobca ako oprávnený má naďalej voči povinným právo na úhradu nároku vyplývajúceho z exekučného titulu. Žalovaný uviedol, že žalobcovi doposiaľ nevznikla škoda nielen z dôvodu, že exekučné konanie nebolo doposiaľ ukončené ale aj preto, že žalobca sa môže vymáhať bezdôvodného obohatenia od uvedeného súdneho exekútora, keďže tento mal vymôcť finančné prostriedky od povinných ale v plnom rozsahu ich nepoukázal žalobcovi a nenechal ich ani na exekútorskom účte, a teda ak existuje možnosť domáhania sa vydania bezdôvodného obohatenia u odvolaného exekútora, nie je možné konštatovať vznik škody na strane žalobcu a nárok na náhradu škody v súdnom konaní môže byť úspešne uplatnený voči štátu až vtedy ak nemožno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky z dôvodu bezdôvodného obohatenia od toho, kto toto bezdôvodné obohatenie získal a ktorý je ho povinný vydať. Poukázal pritom na nález Ústavného súdu SR II.E zo dňa 13.2.2013, z ktorého vyplýva, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu môže byť v občianskom súdnom konaní uplatnený až vtedy ak žalobca nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať a pokiaľ má účastník pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia škoda mu ešte nevznikla a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona č. 58/1969 Zb. Poukázal na rozhodnutie NS SR č. 4Cz110/84 zo dňa 16.4.1985 a rozsudok NSSR 4Cdo199/2005 zo dňa 31.5.2006.

9. V uvedenom podaní žalovaný uviedol, že podľa Ústavného súdu je potrebné posudzovať postavenie súdneho exekútora v exekučnom konaní v súvislosti s rozhodovaním o trovách exekúcie alebo o odmene exekútora odlišne od jeho postavenia vykonávateľa verejnej moci, v ktorej má pri realizácii úkonov v exekučnom konaní a teda v konaní v ktorom sa rozhoduje o trovách exekúcie a o odmene exekútora je súdny exekútor účastníkom konania tak ako je ním aj povinný z exekúcie, pričom je vykonávateľom slobodného povolenia na účely vytvárania zisku a teda čo sa týka odmeny, súdny exekútor koná vo vlastnom mene na vlastný účet. Z uvedených dôvodov preto žiadal aby konajúci súd žalobcu ako nedôvodnú a predčasne podanú v plnom rozsahu zamietol. Zároveň navrhol aby súd pripustil do konania vstup vedľajšieho účastníka a to JUDr. Emila F. podľa § 93 ods. 1 OSP.

10. K uvedenému vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 19.3.2015, v ktorom uviedol, že je nepochybné, že v čase po účinnosti postúpenia vymáhanej pohľadávky v exekučnom konaní EX XXX/XX súdny exekútor JUDr. Vančík vymohol od povinných celkom sumu 13.930,31 eur a pri zohľadnení toho, že jeho odmena z uvedenej sumy predstavuje 20 %, t.j. 2.786,06 eur, mal súdny exekútor poukázať oprávnenému na uspokojenie jeho pohľadávky 11.144,25 eur avšak poukázal len sumu 863,70 eur a exekútorom zadržaná suma predstavuje sumu 10.280,55 eur a teda tvrdenie žalovaného, že túto sumu si mohol exekútor JUDr. F. ponechať na uspokojenie trov exekúcie je účelové a nemá oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky. Poukázal na to, že súdny exekútor si nemôže uplatňovať odmenu z vymáhanej sumy keď ešte nedošlo k jej vymoženiu. Môže si vymáhať odmenu len zo sumy, ktorú vymohol. Zároveň uviedol, že vymožená suma 10.280,55 eur mala byť odovzdaná súdnym exekútorom JUDr. F. po jeho odvolaní novému súdnemu exekútorovi. Poukázal na to, že nesprávny názor žalovaného, že nárok na náhradu škody voči štátu je podmienený tým, že žalobca sa môže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od súdneho exekútora. Poukázal na to, že vzťah súdneho exekútora a účastníka konania nemožno považovať za súkromnoprávny a z uvedeného dôvodu teda ani nemôže na strane súdneho exekútora dôjsť k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Poukázal na ust. § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z., z ktorého vyplýva, že žalovaný nesie plnú zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora JUDr. F. ako orgánu verejnej moci a ktorej sa nemôže nijako zbaviť, pričom v danom prípade ide medzi oprávneným a súdnym exekútorom o právny vzťah vyplývajúci z noriem verejného práva, pričom štát musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktoré zasiahli do práv jednotlivca pričom štát sa tejto zodpovednosti spôsobenú orgánmi verejnej moci nemôže zbaviť. Poukázal na zmysel uvedeného zákona č. 514/2003 Z.z. Zároveň poukázal na nález Ústavného súdu SR IIUS165/2012-45 zo dňa 13.2.2013, z ktorého vyplýva, že na súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti sa vzťahuje aj právny režim náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. avšak čo sa týka postavenia súdneho exekútora v súvislosti s rozhodovaním súdu o trovách exekúcie a o odmene súdneho exekútora, je jeho predstavenie odlišné s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedol, že je nesporné, že súdny exekútor JUDr. F. ako orgán verejnej moci porušil svoju povinnosť vymožené finančné prostriedky v exekučnom konaní poukázať oprávnenému, resp. novému súdnemu exekútorovi, a teda sa dopustil nesprávneho úradného postupu a teda žalovaný nesie plnú zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora JUDr. F. Zároveň uviedol, že žiada aby súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka JUDr. F. do konania keďže je na to potrebný jeho súhlas so vstupom do konania. Zároveň uviedol, že nesúhlasí so žiadosťou žalobcu postúpiť vec Okresnému súdu Bratislava III z dôvodu vhodnosti keďže má za to, že Okresné súdy v Bratislave sú preťažené a termíny pojednávania sú stanovené niekedy až s ročným odstupom a dochádza v prieťahoch v konaní. Zároveň žiadal aby konajúci súd požiadal Sociálnu poisťovňu o poskytnutie informácií o zrážkach z dôchodku povinnej v 2 rade Jaroslavy U. uskutočnených v období od 1.8.2010 do 28.1.2013 a uhradených na účet exekútora JUDr. Vančíka a to z dôvodu potreby vyčíslenia výšky škody a následného upresnenia petitu žaloby. K uvedenému podaniu pripojil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 9C/183/2013, uznesenie Krajského súdu Košice č. 3Co/99/2014, nález US SR II.US165/2012.

11. Na pojednávaní dňa 19.4.2016 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa žalobca v plnom rozsahu pridrieva žaloby ako i skutočností a dôvodov v nej uvedených, taktiež sa pridrieva písomného podania vo veci zo dňa 19.03.2015. Zároveň poukázala na to, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného obsiahnutým v podaní zo dňa 25.02.2015, v ktorom sa uvádza, že exekučné konanie nie je ukončené a žalovaná suma nie je odmenou a trovami súdneho exekútora. Zároveň poukázala na ustanovenie § 5 Exekučného poriadku kde sa uvádza, že vykonávanie exekučnej činnosti je úkonom verejnej moci. Uviedla, že pribratie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a to bývalého exekútora JUDr. Emila F. do konania

tak ako to navrhoval žalovaný, považuje za zbytočné a preto s tým nesúhlasí, keďže je zo žaloby zrejmé, že žalovaná suma ako aj iné sumy boli zo strany povinného poukázané na účet JUDr. F.. Žiadala aby súd požiadal Sociálnu poisťovňu, aby súdu oznámila aké sumy boli v exekučnom konaní vedenom pod č. EX 226/97 zrazené z dôchodku povinnej Jaroslavy U., ale aj povinného T. U., ktorý medzičasom zomrel, keďže navrhovateľovi sú známe len zrážky, ktoré boli uskutočnené dňa 13.07.2010.

12. Na uvedenom pojednávaní zástupkyňa žalovaného uviedla, že trvá na tom, aby do konania bol pribratý ako vedľajší účastník bývalý exekútor JUDr. Emil F., a uviedla, že sa pridrižiava v plnom rozsahu písomného vyjadrenia zo dňa 25.02.2015. Poukázala na to, že predmetné exekučné konanie, na základe ktorého si žalobca odvodzuje nárok na náhradu škody nie je doposiaľ ukončené a teda žalobu považuje za predčasne podanú, keďže k vzniku škody na strane žalobcu nemohlo ešte dôjsť. Uviedla, že petít žaloby je nevykonateľný, a že nárok uplatnený v predmetnom konaní je premlčaný, keďže skutkový stav bol žalobcovi zrejмый už pri podávaní sťažnosti zo dňa 20.10.2010 a k podaniu žiadosti o predbežné prerokovanie predmetného nároku došlo až dňa 08.01.2014, pričom medzi rokom 2010 a 2014 nedošlo k žiadnej takej skutočnosti, ktorá by deklarovala alebo nejakým spôsobom menila situáciu vo vzťahu k uplatnenému nároku čo v konečnom dôsledku znamená, že nečinnosťou žalobcu došlo k premlčaniu jeho nároku, nakoľko v rámci disciplinárneho konania voči JUDr. F. bolo žalobcovi zrejmé, že k uspokojeniu jeho pohľadávky v rámci tohto konania dôjsť nemôže a to s poukazom na ustanovenie § 221 Exekučného poriadku, ktorý pojednáva o disciplinárnych trestoch.

13. Na uvedenom pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu k námietke premlčania žalovaného uviedla, že žalobca sa o škodu dozvedel až od vyšetrovateľa, ktorý vyšetroje JUDr. F. pre trestný čin sprenevery, pričom vyšetrovateľ uviedol, že JUDr. F. bol odvolaný z funkcie exekútora, jeho spisy boli postúpené náhradnej exekútorke JUDr. U. a keď žalobca pátral, kde sú peniaze oznámila, že spis nemá, keďže je na Ministerstve spravodlivosti, neskôr uviedla, že spis sa našiel na ministerstve spravodlivosti následne jej bol doručený a neskôr žalobcovi oznámila, že o žiadnych peniazoch nevie. Potom vec prevzal exekútor JUDr. Jozef B.. Uviedla, že dodatočne súdu písomne oznámi, kedy sa žalobca dozvedel o škode. Zároveň mala za to, že žaloba nebola podaná predčasne ako tvrdí žalovaný.

14. Na uvedenom pojednávaní zástupkyňa žalovaného uviedla, že žalovaný má vedomosť, že proti JUDr. F. je v súčasnosti vedené trestné konanie, ktoré nie je právoplatne ukončené a uviedla, že v predmetnom trestnom konaní si žalobca ako poškodená strana uplatnila nárok na náhradu škody totožný s nárokom uplatneným v predmetnom konaní, preto mala za to, že v súčasnosti je predmetný nárok uplatnený v dvoch typovo rôznych konaniach (civilné a trestné konanie) a k jeho priznaniu môže teoreticky dôjsť duplicitne.

15. Na uvedenom pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca sa pripojil k trestnému konaniu proti JUDr. F. s nárokom na náhradu škody z opatrnosti, ale aj z dôvodu právnej istoty a trvá na tom, že zodpovednosť za škodu nesie štát.

16. Vo veci sa podaním zo dňa 25.4.2016 vyjadril žalobca, v ktorom uviedol, že pre posúdenie nároku žalobcu na náhradu škody je absolútne irelevantné či exekučné konanie je alebo nie je skončené keďže exekútor JUDr. F. vykonal exekúciu zrážkami z dôchodku povinných a mal za to, že žaloba žalobcu nie je predčasná. Zároveň mal za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný a poukázal na to, že žalobcovi nemohol byť známy skutkový a právny stav pri podaní sťažnosti na MSSR v roku 2010 keďže k ustanoveniu náhradníka za súdneho exekútora JUDr. F. došlo až v roku 2013, o čom žalovaný informoval žalobcu listom zo dňa 13.11.2013. Ohradil sa proti obvineniam žalovaného z nečinnosti a poukázal na to, že podal sťažnosť na Slovenskú komoru exekútorov v roku 2010, následne podal žiadosť na MSSR dňa 26.4.2011 o prešetrenie vybavenia sťažnosti na Slovenskú komoru exekútorov pričom listom MSSR zo dňa 6.5.2011 bol žalobca informovaný, že lehota na vybavenie sťažnosti sa predlžuje a MSSR listom zo dňa 16.12.2011 oznámilo žalobcovi, že sťažnosť vybavená nebola a o výsledku bude žalobca informovaný, a preto mal za to, že žalobca preukázateľne postupoval tak aby jeho práva a nároky zostali zachované. Uviedol, že vzhľadom na nečinnosť Slovenskej komory exekútorov ako i MSSR ako aj neinformovaním o výsledku vybavenia sťažnosti a v záujme ochrany svojich práv žalobca z opatrnosti podal 11.6.2013 oznámenie o skutočnostiach svedčiacich k spáchaniu trestného činu, pričom pri výsluchu zástupcu žalobcu dňa 24.7.2013 sa žalobca dozvedel zo strany vyšetrovateľa, že JUDr. F. bol údajne pozbavený výkonu funkcie súdneho exekútora o čom však žalobca nemal predtým vedomosť a nemal vedomosť ani o tom za akých okolností alebo dôvodov došlo k pozbaveniu funkcie

súdneho exekútora JUDr. F. a či mu bol ustanovený náhradník, či mu JUDr. Vančík odovzdal exekučné spisy a finančné prostriedky vymožené v rámci exekučného konania a preto sa žalobca listom zo dňa 25.7.2013 obrátil na MSSR so žiadosťou o informáciu o vybavení sťažnosti a MSSR odpovedalo listom zo dňa 9.8.2013. Poukázal na to, že potom čo sa žalobca dozvedel o pozbavení funkcie súdneho exekútora JUDr. F., požiadal súdnu exekútorku JUDr. Pelánekovú listami zo dňa 6.9.2013, 10.10.2013, 26.11.2013 o informáciu o stave exekučného konania a o pokračovanie v exekučnom konaní, avšak súdna exekútorka žalobcovi neposkytla žiadnu informáciu o predmetnom exekučnom konaní pričom jediným úkonom náhradnej súdnej exekútorky JUDr. U. bola úhrada peňažných prostriedkov v sume 58,97 eur dňa 4.12.2013. Preto vzhľadom na uvedené žalobca vyvodil záver, že náhradná súdna exekútorka vymožené finančné prostriedky pravdepodobne k dispozícii nemá keďže JUDr. F. si nespínil svoju povinnosť odovzdať jej finančné prostriedky vymožené v exekučných konaniach a preto žalobca podľa § 15 ods. 1 zákona č.51/2003 Z.z. požiadal MSSR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekútora JUDr. F.. Taktiež uviedol, že predmetná exekúcia prebieha u súdneho exekútora JUDr. B. Galanta, ktorý dňa 18.9.2014 oznámil žalobcovi, že disponuje len s vymoženými finančnými prostriedkami od mesiaca február do august 2014 v sume 436,80 eur a teda na základe uvedeného písomného vyjadrenia sa žalobca fakticky ale aj formálne dozvedel, že JUDr. F. neodovzdal náhradníkovi JUDr. Jozefovi B. žiadne finančné prostriedky a že žalobcovi vznikla škoda.

17. Žalobca v uvedenom podaní ďalej uviedol, že o vzniku škody t.j. o tom, že súdny exekútor JUDr. F. neodovzdal ustanovenému náhradníkovi vymožené finančné prostriedky sa žalobca dozvedel najskôr s faktického úkonu novej súdnej exekútorky JUDr. Pauly U., ktorá žalobcovi poukázala z účtu JUDr. Emila F. na účet žalobcu 59,97 eur a teda týmto dňom t.j. 4.12.2013 mohla začať plynúť žalobcovi premlčacia lehota podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. pre uplatnenie žalobného nároku na súde, pričom počas predbežného prerokovania škody u žalovaného premlčacia doba podľa § 19 ods. 3 zákona 514/2003 Z.z. neplynula. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 9C/183/2013, a teda je zrejmé, že žalobca žalobou uplatnil svoj nárok voči žalovanému včas pred uplynutím premlčacej doby. Opätovne uviedol, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom nesie štát s poukazom na ust. § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Uviedol, že žalobca preukázal splnenie všetkých podmienok pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a preto žiadal aby súd žalobe vyhovel. Žalobca k podaniu pripojil rozsudok OS Spišská Nová Ves č. 9C/183/2013.

18. Na základe dožiadania konajúceho súdu zo dňa 12.10.2016 Sociálna poisťovňa Bratislava podaním zo dňa 31.10.2016 oznámila konajúcemu súdu, že z dôchodku povinného Juraja U., ktorý zomrel X.X.XXXX boli vykonané zrážky za obdobie XX.X.XXXX - XX.X.XXXX v sume 1.247,29 eur a z dôchodku povinnej T. U., boli za obdobie 14.1.2000 - 13.11.2016 vykonané zrážky v sume 14.281,17 eur, pričom tieto sumy boli poukazované do 13.9.2014 na účet súdneho exekútora JUDr. F., pričom sumy zrazené z dôchodku T. U. od 14.9.2014 sú ukladané na osobitnom účte Sociálnej poisťovne.

19. Žalobca podaním zo dňa 20.2.2017 podal návrh na zmenu žaloby, ktorým požadoval aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 13.368,73 eur a úroky vo výške 2,50 % ročne zo sumy 13.368,73 eur od 14.9.2014 do zaplatenia. Tento návrh žalobca zdôvodnil tým, že z listu Sociálnej poisťovne zo dňa 31.10.2016 je zrejmé, že v časovom období august 2010 - september 2014 boli z dôchodku povinnej v 2 rade T. U. vykonané zrážky v sume 3860,23 eur, ktoré boli poukázané na účet exekútora JUDr. F. z ktorých je podľa vyhlášky 288/95 Z.z. potrebné odpočítať nárok na odmenu exekútora vo výške 20 % z vymoženej sumy a teda po odpočítaní odmeny v sume 772,05 eur mal žalobca byť uspokojený sumou 3.088,18 eur (3860,23 - 772,05 eur) a táto suma mala byť poukázaná žalobcovi ako oprávnenému čo sa v danom prípade nestalo. Preto žalobca žiadal aby súd pripustil zmenu žaloby čo sa týka istiny na sumu 13.368,73 eur, ktorá predstavuje sumu uplatnenú žalobou 10.280,55 eur a sumu 3.088,18 eur, ktorá predstavuje zrážky z dôchodku povinnej v 2 rade za obdobie august 2010 - september 2014. Zároveň uviedol, že úrok z omeškania požaduje od 14.9.2014 a nie ako uviedol pôvodne v žalobe od 5.8.2014.

20. Na pojednávaní dňa 10.03.2017 konajúci súd pripustil zmenu žaloby nasledovne: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 13.368,73 eur a úrokmi vo výške 2,05 % ročne zo sumy 13.368,73 eur od 14.09.2014 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“

21. Na uvedenom pojednávaní zástupkyňa žalobcu uviedla, že sa pridrižiava podanej žaloby v zmysle zmeny zo dňa 20.02.2017 ako ďalších skutočností a dôvodov, ktoré boli uvedené v písomných podaniach 19.03.2015 a 25.04.2016 ako aj ústnych prejavov na pojednávaní 19.04.2016 a mala za to, že nárok premlčaný nie je, a žalobca preukázal všetky predpoklady vzniku svojho nároku a preto žiadala aby sú žalobe vyhovel.

22. Na uvedenom pojednávaní zástupkyňa žalovaného uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich doterajších písomných vyjadrení a ústnych prednesoch na pojednávaniach a mala za to, že žalobcovi nevznikla škoda nakoľko nie je možné do skončenia exekúcie stanoviť výšku škody ako aj z dôvodu možnosti uplatnenia bezdôvodného obohatenia priamo od exekútora. V tejto súvislosti poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej kým žalobca má pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu kto ho získal, resp. kým nepreukázal bezúspešné domáhanie sa vydania tohto obohatenia (ak táto bezúspešnosť nebola ani zavinená) nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu a to existencia samotnej škody, napr. rozsudok najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/199/2005 z 31.05.2006. Zároveň poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR 6Obo/1092008 zo dňa 16.03.2009, v ktorej bol taktiež žalovaným priamo exekútor, pričom najvyšší súd potvrdil že výťažok z exekúcie, ktorý nebol vydaný oprávnenému, mal byť súčasťou konkurznej podstaty a zaviazal žalovaného predmetný výťažok vydať žalobcovi. Upozornila na skutočnosť, že žalobca si uplatňuje tú istú sumu v trestnom konaní priamo u exekútora. Nakoľko žalovaná nemá vedomosť o výsledku vyšetrovania, navrhuje súdu aby vyžiadal trestný spis č. ČVS:ORP1161OEK-NZ-2011 pôvodne vedený na ORPZ Nové Zámky za účelom zistenia v akom štádiu sa konanie nachádza a či súd v trestnej veci priznal, resp. nepriznal žalobcovi náhradu škody. Namietala ušlý zisk, ktorý si žalobca uplatňuje v podobe 2,05 % úroku ročne zo sumy 13.368,73 eura, ušlý zisk je podľa Najvyššieho súdu ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt hoci sa to s ohľadom nepravidelný beh veci dalo očakávať. Nestačí pri tom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu veci (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti), mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Ide o uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/319/2008 zo dňa 28.4.2010. Úrok, ktorým by sa mali žalobcovi zhodnotiť vynaložené finančné prostriedky, nemožno považovať za dôvodné očakávanie zväčšenia svojho majetku. Žalobca nepreukázal že takýmto spôsobom v rámci svojej podnikateľskej činnosti pravidelne zhodnocuje svoj nadobudnutý majetok. Ďalej žalovaná uvádza, že naďalej trvá na vznesenej námietke premlčania, v tejto veci poukázala na rozporné vyjadrenie žalobcu ktoré bolo prednesené na pojednávaní 19.4.2016 kde žalobca uviedol, že sa o škode dozvedel až od vyšetrovateľa, ktorý vyšetruje JUDr. F. pre trestný čin sprenevery, pričom vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 25.4.2016 uviedol, že sa o škode dozvedel z faktického úkonu novej súdnej exekútorke JUDr. Pauly U.. Upozornila na tú skutočnosť, že od 1.4.2017 nadobudnú účinnosť novelizované ust. exekučného poriadku kde v § 31 bude zakotvená primárna zodpovednosť exekútora pričom poškodený bude mať možnosť sa domáhať náhrady škody nielen priamo voči exekútorovi ale aj priamo voči poisťovateľovi pričom štát bude zodpovedať za škodu spôsobenú exekútorom len ak ju nebude možné uspokojiť z majetku poisťovateľa alebo exekútora. Nakoľko predmetné ust. nemá prechodné ani záverečné ustanovenia, má žalovaná za to, že bude plne aplikovateľné aj na predmetnú spornú vec.

23. Na uvedenom pojednávaní splnomocnená zástupkyňa žalobcu uviedla, že vyjadrenie žalovaného považuje za účelové, keďže od vyšetrovateľa bola získaná informácia o odvolaní JUDr. F. a o tom, kto ho nahradil avšak žalobca nevedel či súdny exekútor JUDr. F. odovzdá, resp. neodovzdá vymožené finančné prostriedky exekútorke JUDr. Pelánkovej. K novelizácii exekučného poriadku uviedla, že má za to, že nová právna úprava smeruje len do budúcnosti a v zmysle zákazu retroaktivity nemôže byť aplikovateľná spätne.

24. Konajúci súd požiadal ORPZ Nové Zámky aby súdu bolo oznámené, či konanie vo veci ČVS: ORP-XXXX/ORK-NZ-XXXX bolo ukončené a s akým výsledkom s tým, aby o výsledku tohto konania bol zaslaný doklad, pričom z oznámenia Krajského riaditeľstva PZ v Nitre zo dňa 7.4.2017, 5.5.2017, 25.9.2017, 12.10.2017 vyplývalo, že v uvedenej trestnej veci nebolo meritórne rozhodnuté, taktiež z podania zo dňa 22.2.2018 ako i 28.6.2018 vyplývalo, že trestné konanie ešte nie je ukončené a z podania zo dňa 1.3.2019 vyplynulo, že návrh na podanie obžaloby voči JUDr. Emilovi F. bol zaslaný na Okresnú prokuratúru v Nových Zámkoch. Z oznámenia Okresnej prokuratúry Nové Zámky zo dňa 29.3.2019

vyplývalo, že dňa 28.6.2018 bola podaná obžaloba proti JUDr. Emilovi Vančíkovi zn. 1Pv X/XX/XXXX-XX zo dňa 27.6.2018.

25. Žalobca ďalším podaním zo dňa 14.11.2019 sa vo veci vyjadril a opätovne zopakoval svoje tvrdenia obsiahnuté v žalobe a písomných a ústnych podaniach a mal za to, že splnil všetky zákonné podmienky pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Zároveň uviedol, že novela Exekučného poriadku účinná od 1.4.2017, ktorou bolo ustanovenie § 31 ods. 4 Exekučného poriadku nemožno na daný prípad aplikovať keďže došlo k prijatiu tejto novely až po začatí súdneho konania. Zároveň uviedol, že JUDr. Emil F. prešiel procesom oddĺženia v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod č. 29OdK/96/2018 a teda nárok na náhradu škody veriteľov až na niekoľko málo výnimiek nie je možné uspokojiť z majetku JUDr. F.. Zároveň uviedol, že nemá žiadny právny význam, že skutočnosť vo vzťahu k nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní si žalobca z dôvodu právnej istoty uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní čo potvrdzuje aj uznesenie KS Nitra č. 9Co/319/2018 vydané v obdobnej právnej veci. Preto mal za to, že niet žiadnej prekážky aby súd ďalej pokračoval v konaní. K uvedenému podaniu pripojil uznesenie NS SR 2Cdo/48/2010, rozsudok KS v Banskej Bystrici č. 16Co/40/2017, rozsudok KS Nitra 8Co/673/2016 a uznesenie KS Nitra č. 9Co/319/2018.

26. Na pojednávaní dňa 14.01.2020 splnomocnená právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca sa pridrižiava podanej žaloby v zmysle zmeny zo dňa 20.2.2017 v plnom rozsahu ako aj skutočností aj dôvodov ktoré boli uvedené v písomných podaniach zo dňa 19.2.2015, 25.4.2016 a 11.11.2019 ako aj prejavov na konaných pojednávaní. Poukázala na to, že žalobca je dôvodná a žalobca preukázal oprávnenosť svojho nároku a uviedla, že nárok žalobcu premičaný nie je, uviedla, že začiatok plynutia premičacej doby je datovaný od času kedy sa žalobca o vzniku škody dozvedel. Za tento dátum treba považovať 4.12.2013 kedy náhradníčka súdneho exekútora uhradila žalobcovi len sumu 58,97 eur a neuviedla, že by disponovala finančnými prostriedkami svojho predchodcu. Uviedla, že žalobca sa od vyšetrovateľa v rámci trestného konania sa dozvedel informáciu, že JUDr. F. bol odvolaný zo svojej funkcie nie však informáciu o vzniknutej škode. Následne potom bola kontaktovaná náhradníčka JUDr. F., pričom bližšiu argumentáciu k premičaniu žalobcu uviedol v písomnom vyjadrení zo dňa 25.4.2016. Uviedla, že vzťah žalobcu ako oprávneného a súdneho exekútora je vzťahom verejnoprávnym a nemôže dôjsť na strane exekútora k bezdôvodnému obohateniu tým, že porušuje zákonné povinnosti pri výkone svojej funkcie. Uviedla, že žalobca pri uplatnení svojho nároku vychádzal z platnej právnej úpravy v čase uplatnenia nároku, podľa ktorej zodpovednosť súdneho exekútora v zmysle exekučného poriadku a zodpovednosť štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sú dva samostatné nároky ktoré sa nevylučujú. Taktiež aj prebiehajúce trestné konanie ako aj oddĺžovacie konanie voči JUDr. F. nemajú žiadny právny význam vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Čo sa týka samotného exekučného konania EX 226/1997, toto je podľa zákona č. 233/2019 Z.z. zastavené k 1.1.2020. Preto žiadala aby žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené.

27. Na uvedenom pojednávaní splnomocnený zástupca žalovaného uviedol, že je potrebné posúdiť to či tvrdenie žalobcu že škoda vznikla nevyplatením vymoženej čiastky predstavuje nesprávny úradný postup alebo predstavuje exces v konaní JUDr. Vančíka za ktorý štát nezodpovedá. Štát zodpovedá za konanie súdneho exekútora ak vykonával svoju právomoc ale porušil procesné pravidlá alebo nevydal rozhodnutie v primeranej lehote alebo nekonal alebo bol nečinný, pričom nezodpovedá za škodu, ktorú naplnil konaním, ktoré má znaky trestného činu. Trestná činnosť súdneho exekútora hoci spájaná alebo vykonaná pri výkone úradných právomocí nespadá do rámca nesprávneho úradného postupu. Zodpovednosť štátu nie je možné vykladať formalisticky na čo poukázal Ústavný súd v náleze II.US162/2012 kde uviedol, že právne normy upravujúce exekučnú činnosť nie je možné vykladať tak aby exekútorovi poskytovali priestor na potenciálne zneužívanie jeho postavenia s vedomím, že za jeho konanie prevezme zodpovednosť štát. Uviedol, že ak napr. exekútor vykonáva súpis majetku a zaradí do súpisu vec, ktorá tam nepodlieha, túto speňaží tak ide za nesprávny úradný postup za ktorý štát zodpovedá, avšak ak si pri súpise prisvojí cudziu vec a túto si ponechá, čiže naplní znaky trestnej činnosti tak za takého konanie štát zodpovedá nemôže, tak ako to uviedol Najvyšší súd v rozhodnutí 6Cdo27/2016 kde posudzoval prípad notára ktorý si ponechal peňažné prostriedky vložení do notárskej úschovy, previedol ich na rôzne účty alebo použil na vlastnú potrebu, pričom Najvyšší súd uviedol, že za takéto konanie štát nezodpovedá a zároveň zdôraznil, že pre posúdenie veci bolo rozhodujúci akým spôsobom notár s peňažnými prostriedkami naložil a v koho dispozičnej sfére skončili. Uviedol, že v danom prípade existuje dôvodné podozrenie že exekútor JUDr. Vančík si vymožené peňažné prostriedky ponechal, naložil s nimi podľa vlastného uváženia pričom toto konanie viaceré orgány posúdili ako trestný

čin a štát by preto v takomto prípade nemal niesť zodpovednosť za konanie súdneho exekútora ktorý si svojvoľne prisvojí peňažné prostriedky a tieto použije pre vlastnú potrebu. Podľa názoru žalovanej je v tomto prípade je podstatné akým spôsobom bude ukončené trestné stíhanie keďže od jeho výsledku závisí to či išlo o nesprávny úradný postup alebo o exces. Opätovne uviedol, že má za to, že zo strany súdneho exekútora došlo k bezdôvodnému obohateniu, zároveň uviedol, že žalobca vôbec neuviedol či v konaní o osobnom bankrote JUDr. Vančíka prihlásil svoju pohľadávku a v akom rozsahu bola uspokojená. Uviedol, že má za to, že samotná výška pohľadávky žalobcu je sporná keďže žalobca pri jej vyčíslení vychádzal len z matematického odpočítania trov exekúcie z výnosu, podľa názoru žalovanej by v tomto konaní mal súd vykonať akýsi fiktívny rozvrh výťažku vzhľadom na všetky trovy exekúcie a náklady exekúcie ktoré nie sú známe a na základe toho ustáliť či výška nároku je alebo nie je daná. Zároveň uviedol, že zotráva na námietke premlčania, mal za to, že žalobca už najneskôr v roku 2010 mal vedomosť o tom, že exekútor svojvoľne zadržáva výťažok exekúcie a tento v rozpore s exekučným poriadkom nevyplatil.

28. Na uvedenom pojednávaní splnomocnená právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že JUDr. F. sa nepochybne dopustil nesprávneho úradného postupu, keďže neodovzdal vymožené peňažné prostriedky svojej náhradníčke tak aby mohla pokračovať v exekúcii. Čo sa týka výšky uplatneného nároku, išlo o vymožené sumy zrážkami z dôchodku ako i platby priamym vkladom do pokladne, a z týchto súm mali byť odpočítané trovy exekútora a zvyšok mal byť vyplatený oprávnenému. K osobnému bankrotu JUDr. F. uviedla, že oddlžovacie konanie prebieha pri súpise všeobecnej podstaty pričom JUDr. Vančík je nemajetný a konanie bude zastavené pre nemajetnosť. K námietke zástupcu žalovaného že žalobca sa dozvedel o škode v roku 2010 uviedla, že to nie je pravda, keďže od vyšetrovateľa sa v roku 2013 žalobca dozvedel, že JUDr. F. bol odvolaný s funkcie exekútora pričom na sťažnosti adresované Ministerstvu spravodlivosti SR ako i komore exekútorov nebolo odpovedané od roku 2010 a 2011. O tom, že škoda vznikla sa žalobca dozvedel až z oznámenia JUDr. Pauly U., ktorá oznámila, že z účtu bývalého exekútora ohľadne vymožených súm poslala len sumu 58,97 eur. Zároveň uviedla, že je jedna vec vedieť o vymožených sumách a dozvedieť sa o vzniku škody tak, že JUDr. F. finančnými prostriedkami nedisponuje.

29. Na uvedenom pojednávaní splnomocnený zástupca žalovaného uviedol, že netrvá na vstupe JUDr. F. ako intervenienta na strane žalovaného do konania. Zároveň poukázal na to, že nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 sa premlčuje v zákonnej 3 ročnej subjektívnej lehote, ktorá začala plynúť momentom kedy sa žalobca o škode dozvedel. Podľa všetkých vyjadrení a listín predložených žalobcom v tomto konaní žalobca už najneskôr v októbri 2010 mal poznatky o výške vymožených súm či už zrazených z dôchodku povinnej alebo uhradených povinnou do pokladne s tým, že rovnako vedel že išlo o plnenie, ktoré bolo vymožené v období od roku 2005 - 2010. Mal poznatok o tom, že exekútor v zmysle § 81 Exekučného poriadku bol povinný vyplatiť zrazené sumy oprávnenému do 7 dní odo dňa ich prijatia. Žalobca mal možnosť v roku 2010 domáhať sa žalobou priamo voči exekútorovi na splnenie tejto zákonnej povinnosti ktorú napriek tomu nie je známe, že by tak žalobca vykonal. To, že podával sťažnosti alebo sa domáhal informácii bolo oprávnením žalobcu ale nič to nemení na povinnosti JUDr. F. vyplatiť zrazené sumy. Preto argument že až z oznámenia náhradníčky JUDr. Pauly U. sa žalobca dozvedel o vzniku škody je podľa nesprávny a preto naďalej žalovaná trvá na tom, že nárok bol uplatnený po uplynutí premlčacej lehoty. Uviedol, že ak by súd žalobe vyhovel žiadal aby súd vo svojom rozhodnutí rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi v lehote 30 dní vrátane priznaného nároku.

30. Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 3 ods. 1 písmeno d) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov v znení od 1.1.2009 do 31.12.2010 (ďalej aj „ citovaného zákona “) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom v § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 2 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (exekučná činnosť).

Podľa § 5 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa a vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci.

Podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

Podľa § 46 ods. 3 Exekučného poriadku, plnenie exekútorovi má rovnaké účinky ako keby povinný plnil oprávnenému.

Podľa § 89 ods. 1 Exekučného poriadku, ustanovenie o exekúcii zrážkami zo mzdy sa použije aj na exekúciu zrážkami z pracovnej odmeny členov družstiev a z príjmov, ktoré povinnému nahrádzajú odmenu za prácu, najmä z odmeny vyplývajúcej z dohody o vykonaní práce z náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, dávok sociálneho poistenia a z dôchodkov starobného dôchodkového sporenia.

Podľa § 67 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor vydá exekučný príkaz po uplynutí lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii alebo potom keď mu bolo doručené rozhodnutie o námietkach, ktorým sa námietky zamietli.

Podľa § 18 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosť majú aj právnické osoby. Právnickými osobami sú združenia fyzických alebo právnických osôb, účelové združenia majetku, jednotky územnej samosprávy, iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

Podľa § 73 CSP, na konanie štátu pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za štát.

Podľa § 135 ods. 1 CSP, ak je stranou štát, v žalobe za označuje uvedením jeho názvu a názvu štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná.

Podľa § 18 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosť majú aj právnické osoby. Právnickými osobami sú združenia fyzických alebo právnických osôb, účelové združenia majetku, jednotky územnej samosprávy, iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

Podľa § 73 CSP, na konanie štátu pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za štát.

Podľa § 135 ods. 1 CSP, ak je stranou štát, v žalobe za označuje uvedením jeho názvu a názvu štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Súd na základe vyššie uvedených skutočností, na základe dokladov založených v spise a z obsahu spisu bývalého súdneho exekútora JUDr. Emila F. č. EX XXX/XX mal súd preukázané, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná. Zo uvedeného spisu bývalého súdneho exekútora JUDr. Emila F. mal súd preukázané, že proti povinným 1. Jurajovi U., 2. T. U., bola vedená exekúcia o zaplatenie 283.798,70 Sk s príslušenstvom v sume 11.348 Sk a 28 % ročného úroku z omeškania od 16.6.1992 zo sumy 283.798,70 Sk v prospech oprávneného Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava. V priebehu exekučného konania táto pohľadávka bola postúpená podľa § 524 Občianskeho zákonníka na Slovenskú konsolidačnú a.s. Bratislava a následne bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok podľa § 524 Občianskeho zákonníka na žalobcu. Súd mal preukázané teda aktívnu legitímáciu žalobcu v spore.

32. Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne zo dňa 21.7.2010 mal súd preukázané, že JUDr. Emil F. vykonával v danom prípade exekúciu zrážkami z dôchodku povinných v 1. a 2. rade pričom od 14.1.2000 do 13.4.2003 bola z dôchodku povinného v 1. rade zrazená suma 1.247,29 eur a od 14.1.200 do 13.7.2010 bola z dôchodku povinnej v 2. rade zrazená suma 8.731,10 eur a teda celkom bola zrazená suma 9.978,39 eur a z toho v období od 28.5.2005, ktorý bol dňom postúpenia pohľadávky na žalobcu do 13.7.2010 bola povinnej v 2. rade zrazená suma 5.224,31 eur pričom dňa 13.5.2010 JUDr. F. prijal od povinnej v 2. rade v hotovosti sumu 8.706,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že od 14.1.2000 do 13.7.2010 prijal JUDr. Vančík ako súdny exekútor na uspokojenie pohľadávky oprávneného v rámci uvedenej exekúcie celkom 18.684,39 eur (1.247,29 eur + 8.731,10 eur + 6.006,- eur + 2.700,- eur), z toho v období do 28.5.2005 t.j. dňa postúpenia pohľadávky na žalobcu do 13.7.2010 prijal sumu 13930,31 eur, pričom žalobcovi bola uhradená zo strany súdneho exekútora len suma 863,70 eur, a to nasledovnými platbami: 121,82 eur (3.670,- Sk) dňa 27.10.2005, suma 121,82 eur (3.670,- Sk) dňa 13.12.2005, suma 144,06 eur (4340,- Sk) dňa 13.12.2005, suma 144,06 eur (4340,- Sk) dňa 5.4.2006, suma 331,94 eur (10.000,- Sk) dňa 11.11.2008. Súd mal za preukázané, že bývalý súdny exekútor JUDr. Vančík od povinných vymohol za obdobie do postúpenia pohľadávky na žalovaného t.j. od 28.5.2005 do 13.7.2010 celkom 13.930,31 eur, z ktorej sumy mal po odrátaní odmeny vo výške 20 % z vymoženej sumy uhradiť 11.144,25 eur pričom uhradil len 863,70 eur, a preto sa žalobca oprávnené domáhal úhrady rozdielu, t.j. sumy 10.280,55 eur, ktorá zodpovedá vymoženej sume, ktorú mal súdny exekútor uhradiť žalobcovi ako oprávnenému.

33. Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne zo dňa 31.10.2016 (čl. 141 spisu) mal súd preukázané, že v období od augusta 2010 do septembra 2014 boli z dôchodku povinnej T. U. vykonané zrážky v celkovej sume 3860,23 eur a tieto boli poukázané na účet exekútora JUDr. F. a po odpočítaní odmeny súdneho exekútora v sume 772,05 eur, ktorá predstavuje odmenu vo výške 20 % z vymoženej sumy, mal súdny exekútor žalobcovia ako oprávnenému poukázať rozdiel v sume 3.088,18 eur čo sa však nestalo, a preto žalobca podaním zo dňa 20.2.2017 požiadal o zmenu žaloby podľa § 139 CSP a žiadal aby konajúci súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 13.368,73 eur a ušlý zisk, ktorý predstavoval úroky vo výške 2,05 % ročne zo sumy 13.368,73 eur od 14.9.2014 do zaplataenia. Konajúci súd vzhľadom na uvedené uznesením na pojednávaní dňa 10.3.2017 zmenu žaloby pripustil. Predmetom sporu teda je suma 13.368,73 eur, ktorá pozostávala z pôvodnej žalovanej sumy 10.280,55 eur a sumy 3.088,18 eur, ktorú žalobca požadoval zmenou žaloby zo dňa 20.7.2017. Z dokladov predložených žalobcom mal súd preukázané, že súdny exekútor JUDr. F. vymohol celkom sumu 17.791,04 eur (13.930,31 eur + 3.860,73 eur), z ktorej po odrátaní odmeny súdneho exekútora vo výške 20 % t.j. sumy 3558,21 eur žalobcovi náležalo 14.232,83 eur, avšak súdny exekútor vyplatil z vymoženej sumy žalobcovi len 863,70 eur a z účtu exekútora podľa oznámenia exekútorky JUDr. Pauly U. bola žalobcovi uhradená suma 58,98 eur. Z uvedeného vyplýva, že škoda, ktorá bola spôsobená súdnym exekútorom JUDr. F. žalovanému predstavuje 13.309,75 eur, keďže žalobca v žalobe nezohľadnil skutočnosť, že suma 58,98 eur bola dňa 4.12.2013 žalobcovi uhradená z účtu JUDr. Emila F.. Preto konajúci súd žalobu o zaplataenie sumy 58,98 eur ako i ušlého zisku vo výške 2,05 % ročne zo sumy 58,98 eur od 14.9.2014 do zaplataenia zamietol.

34. Zo žaloby a dokladov založených v spise mal súd preukázané, že súdny exekútor JUDr. F. mal s účinnosťou od 28.1.2013 pozastavený výkon funkcie súdneho exekútora a Slovenská komora exekútorov určila za jeho zástupkyňu exekútoru JUDr. Paulu U., Levice. Súd mal tiež za preukázané, že žalobca ako oprávnený listom zo dňa 23.8.2010 vyzval JUDr. Vančíka na úhradu vymoženej sumy nad rámec trov exekúcie pričom súdny exekútor nereagoval a preto žalobca podal sťažnosť na Slovenskú komoru exekútorov, ktorá túto sťažnosť prevzala 21.10.2010 a keďže žiadna informácia o vybavení sťažnosti neprichádzala, žalobca zaslal urgenciu dňa 17.1.2011 a keďže ani na túto urgenciu nebolo odpovedané, žalobca zaslal na Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 26.4.2011 žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti pričom na túto žiadosť bolo reagované listom zo dňa 6.5.2011, v ktorom sa uviedlo, že lehota na vybavenie sťažnosti sa predlžuje z dôvodu zabezpečenia podkladov na jej riadne vybavenie. Ministerstvo spravodlivosti SR listom dňa 9.8.2013 oznámilo, že Slovenská komora exekútorov sťažnosť na súdneho exekútora JUDr. Vančíka nevybavila riadne a včas. Následne Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 18.11.2013 oznámilo žalobcovi, že exekučný spis EX 226/97 bol doručený na Ministerstvo spravodlivosti SR dňa 21.12.2011 a že voči JUDr. Vančíkovi bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania. Súd mal ďalej za preukázané, že dňa 26.11.2013 žalobca zaslal súdnej exekútorke JUDr. Pelánkovej žiadosť o pokračovanie v exekučnom konaní a zároveň žiadal o uvedený exekučný spis keďže povinnej Jaroslave Potockej sa naďalej vykonávali zrážky z dôchodku. Súdna exekútorka JUDr. Pelánková však žalobcovi neposkytla žiadnu informáciu o uvedenom exekučnom konaní a jedinou informáciu od nej bolo to, že prišla úhrada na účet žalobcu dňa 4.12.2013 v sume 58,98 eur z účtu JUDr. Emil F.. Súd mal za to, že uvedený deň bol dňom kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody, keďže dovtedy mu žiadne informácie ani zo Slovenskej komory exekútorov ani od JUDr. Vančíka ani od JUDr. U. ani od Ministerstva spravodlivosti SR neboli poskytnuté. Súd mal preto preukázané, že žalobca si v súlade s ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uplatnil včas nárok uplatnený žalobou v 3 ročnej premlčacej lehote. Z uvedeného dôvodu preto súd námietku premlčania zo strany žalovaného nepovažoval za dôvodnú.

35. Súd mal za preukázanú pasívnu legitímáciu žalovaného v spore, keďže žalobcom uplatňovaná škoda bola spôsobená súdnym exekútorom JUDr. F. pri výkone jeho exekučnej činnosti podľa § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd mal za to, že v danom prípade neobstojí obrana žalovaného, že išlo o exces súdneho exekútora avšak konajúci súd mal za to, že uvedené zákonné ustanovenie v čase vzniku škody nepoznalo výnimky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú súdnym exekútorom, nakoľko tento porušil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z Exekučného poriadku a to tým, že vymožené sumy od povinných neodviedol v prospech žalobcu ako oprávneného.

36. Konajúci súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného, že žalobca si mal uplatňovať nárok voči súdnemu exekútorovi, keďže v danom prípade nešlo o súkromnoprávny vzťah medzi súdnym exekútorom a oprávneným ale o vzťah vyplývajúci z Exekučného poriadku, nakoľko išlo o exekučné

konanie, v ktorom žalobca vystupoval ako oprávnený a súdny exekútor vystupoval ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (exekučná činnosť). Súd teda mal za to, že v danom prípade nemožno aplikovať ustanovenie § 33 ods. 1 Exekučného zákona keďže v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenia § 3, § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 a § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Iný výklad by odporoval obsahu a účelu zákona č. 514/2003 Z.z.

37. Konajúci súd teda sumu, ktorá bola zrazená z príjmov povinných v 1. a 2. rade 17.791,04 eur, ktorá bola poskytnutá súdnemu exekútorovi a súdny exekútor túto neposkytol oprávnenému po odrátaní 20 % odmeny exekútora považoval za škodu, na ktorú mal žalobca právo. Súd takisto považoval za škodu ušlý zisk, t.j. úroky z omeškania vo výške 2,05 %, pričom tento ušlý zisk predstavoval priemernú úrokovú sadzbu vkladov v bankách za mesiac júl 2014, ktoré zverejnila Národná banka Slovenska keďže žalobca finančné prostriedky mohol uložiť v banke na dobu 1 až 2 roky a získať takýto úrok, t.j. 2,05 % ročne zo sumy 13.309,75 eur. Súd preto uložil žalovanému uvedenú škodu žalobcovi nahradiť. Súd mal tiež za preukázané, že žalobca si uplatnil predmetný nárok v súlade s ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a požiadal listom zo dňa 3.1.2014 Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie náhrady škody avšak Ministerstvo spravodlivosti SR odpovedalo na požiadavku žalobcu o náhradu škody listom zo dňa 29.7.2014 odmietavo bez konkrétneho odôvodnenia, keďže v odpovedi uviedlo, že nebolo vo veci preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody bez ďalšieho zdôvodnenia.

38. Súd vzhľadom na požiadavku žalovaného uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu škody a ušlého zisku žalobcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

39. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže žalobca bol takmer v plnom rozsahu úspešný okrem sumy 58,98 eur a ušlého zisku vo výške 2,05 % ročne od 14.9.2014 zo sumy 58,98 eur, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Súd vzhľadom na požiadavku žalovaného uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalobcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a)neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť.

Ak žalovaná nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.